

Nebylo by kdyby

Hana Zagorová

Ty tvé blesky zpod obočí,
ty mě dávno nerozhází.
Nejsem ochotná už snášet
hádky, zbytečné a nekonečné.
Ani tráva, kam jen vkročíš,
pak sto roků nevyrazí,
zato v srdcích ohně zhášet,
dobře znáš.

Prý z módy až vyjdu,
srdce, kreslená křídou,
změníš se jak mince kouzelná,
ale proč musím čekat právě já...

Chápej,
nebylo by kdyby, nebylo by kdyby, nebylo
chyb tvých stále víc.
Vím, že líbilo by se mi, líbilo by se mi, líbilo
jednou pravdu říct ti do očí.
Nebylo by kdyby, nebylo by kdyby, nebylo

tvého vzpouzení,
tak se z lásky dvou lidí
může stát děsné vězení.

Tolik let ti všechno dávám,
s tebou brát se ani nedá
a teď bičem si chci prásknout.
Však ty jedenkrát ještě budeš rád,
to tě v klidu nenechává.
Tvoje budoucnost je bledá,
ale kdo ví, s čím to vůbec počítáš.

Prý, když po tom tak toužím,
jen, co naprší z louží,
změníš se jak proutku mávnutím,
já k lásce tě věrné přinutím.

Chápej,
nebylo by kdyby, nebylo by kdyby, nebylo
chyb tvých stále víc.

Vím, že líbilo by se mi, líbilo by se mi, líbilo
jednou pravdu říct ti do očí.
Nebylo by kdyby, nebylo by kdyby, nebylo
tvého vzpouzení,
tak se z lásky dvou lidí
může stát děsné vězení.

Nebylo by kdyby, nebylo by kdyby, nebylo.
Nebylo by kdyby, nebylo by kdyby, nebylo
chyb tvých stále víc.
Vím, že líbilo by se mi, líbilo by se mi, líbilo
jednou pravdu říct ti do očí.
Nebylo by kdyby, nebylo by kdyby, nebylo
tvého vzpouzení,
tak se z lásky dvou lidí

může stát děsné vězení.

Chápej,

nebylo by kdyby, nebylo by kdyby, nebylo
chyb tvých stále víc.

Vím, že líbilo by se mi, líbilo by se mi, líbilo
jednou pravdu říct ti do očí.

Nebylo by kdyby, nebylo by kdyby, nebylo
tvého bláznění.

ty mě znáš

a já tě znám,

tak nejspíš

nic se nezmění, ha.